

Wandel2daagse 26 -27 november 2017

Tekst: Frey Bakker

Foto's: Ria S, Maaïke, Teja en Willie

Van Rheden naar Natuurvriendenhuis "het ABKhuis"

Gewapend met wandelstokken, poncho's, regenpakken, - jassen, paraplu's, geïmpregneerde schoenen, de gebrekkige zolen al of niet vervangen door nieuwe, vertrokken wij wandelaars door regen en kou vanaf station Rheden. Maar eerst maakten we kennis met elkaar onder het genot van koffie/ thee in het Bezoekers Centrum van de Veluwe Zoom. Twee wandelaars belden dat zij, wegens omstandigheden, niet op tijd het station haalden. Voor het vertrek liet Maaïke voor hen een routebeschrijving achter bij de receptie van het Bezoekers Centrum. Het weinige

stak, beschenen door de zon – laag aan de horizon - prachtig

goudgele loof aan de kalende bomen af tegen de donkerblauwe lucht van een dreigende regenbui. We werden betoverd door het dalende en stijgende landschap begroeid met loof- en de altijd groene naaldbomen. Knisperende blaadjes hoorden we niet onder onze voeten, maar we genoten van het glinsterende goudgeelbruine tapijt waar als kristallen bolletjes, hagelstenen vanaf spetterden. De bui zelf hadden we, gelukkig, gemist. De flinke laag modder onder het tapijt namen we dan ook voor lief, we slomden er gemoedelijk omheen. Het mooiste en weidste uitzicht viel te

bewonderen vanaf de Posbank: de zich herhalende heuvels aan de horizon en in het zuiden de vlakte van de Rijn, met verderop Duitsland. Wij trokken met flinke pas noordwaarts, want het zou al vroeg donker worden. In een laan met - onder andere eeuwenoude beuken - viel een gave tondelzwam van ongeveer vijftig centimeter doorsnee te bewonderen. Deze laan, de Koningslaan,

is een verbindingsweg van de jachtgebieden van de stadhouders Willem II, III en IV tussen Hof te Dieren en Ede. Een smal onverhard pad voerde ons linksaf omhoog en daarna weer dalend over twee wildroosters naar pannenkoekenhuis De Caroline Hoeve, waar we warm en droog op ons gemak van iets warmes genoten. De route voerde ons verder naar Laag Soeren, naar café De Harmonie. Juist was daar een jazzband aanwezig die ook van sommige wandelaars de voeten van de vloer

kreeg. (Een deel van de groep vond het binnen te warm, liep door en bereikt vlak voor donker het ABK-huis).

Rond vijf uur steeg vanachter de boomtoppen een heldere halve maan op. In het huis aangekomen bereidden de koks voor ons een fijn menu met chinese tomatensoep, een nasi-tafel en roomvla. Tussen de gangen door las Teja gedichten voor en verraste de organisatoren met een bescheiden cadeau. Er werd afgewassen, koffie en thee gedronken en later in de avond ging de “bar” open voor wijn en bier (met of zonder alcohol). De gesignaleerde wolf heeft waarschijnlijk geen vriendinnetje kunnen vinden en ging terug naar Duitsland. Wij lagen rond tien uur veilig in ons warme halletje in slaap. We hebben die dag ongeveer 20 kilometer afgelegd.

Van het ABKhuis naar Zutphen

Diep over de hoofden getrokken mutsen en capuchons hielden voor sommige wandelaars het woord “groepsfoto” tegen. Het leverde wel een spontane foto op. Na een half uurtje bereikten we het uit de twaalfde eeuw daterende kerkje van Hall met daarnaast het monument voor Ir. C.J. van Doorn uit Brummen die de leiding had over de belangrijkste Asaka-waterwerken in Japan (1879-1882). Daar staat een groot monument van hem. Verder langs de weilanden valt bij beter weer een bijzonder oud Nederlands koeienras te bewonderen. Over het wederom met goudbruin tapijt bedekte Leusveld liepen we langs het nog bewoonde kasteel. Verderop stond bij een van de vele kleine boerderijtjes een boer juist naast zijn kleine truck, volgeladen met - als passagiers - rechtopstaande naaldboompjes, waarschijnlijk voor de markt. We passeerden kasteel Engelenburg en het station en bereikten

Brummen. In Lunchroom “De Serre” - behorend bij een kledingzaak - vond onder het genot van heerlijke koffie/ thee en gebak de officiële overdracht van de functie van Ria Snoek naar Tiane plaats. De vorige avond werd al speciaal voor Ria een afscheidsgedicht voorgelezen en nu werd zij extra in het zonnetje gezet met cadeau-bonnen van het Nivon. Een paar wandelaars haakten hier af, en liepen naar station Brummen. De rest vertrok om twaalf uur straf door de regen verder door Brummen richting de IJssel. Bij het viaduct waren veel militairen - allemaal in onberispelijk uniform - samengekomen vanwege een belangrijke begrafenis. Wij liepen erlangs en sloegen linksaf de uiterwaarden in. Over de IJssel gleden kleine vrachtboten van of naar Duitsland. Ester liep snel voor ons uit naar Zutphen waar zij een afspraak had. In de groep liep Petra met een fluitje om, om eventueel, afgedwaalde schaapjes weer veilig in de groep terug te krijgen. Zo bereikten we rond één uur zorgboerderij /minicamping/ rustpunt “De Hank” en aten op ons gemak onze lunch. Weer op pad kwamen we langs kasteel “Reuvenswoord” dat lang vervallen en gehavend in het landschap stond, maar nu wordt opgeknapt. Rond twee uur staken we de IJssel over en hadden, als we ons even omdraaiden een mooi uitzicht over de uiterwaarden ten zuiden van Zutphen. In het noorden waren de torens van Zutphen te bewonderen. Na de brug liepen we over het droge voetpad die kant uit. Doch een enkel stuk was geblokkeerd door een afrastering waardoor we over het glibberige gras naar beneden afdaalden. Sommige wandelaars waren misschien slimmer door naar benden te glijden, het ging in ieder geval sneller. Na honderd meter

klauterden we weer omhoog, sommige wandelaars hadden misschien moeite om de mooie groene uiterwaarden te verlaten want na een paar meter gleden ze toch weer naar beneden ondanks hun toch al bemodderde regenkleding. Rond drie uur werden onze ogen wederom verwend door de kleine straatjes met speciale straatstenen, kleine authentieke huizen en met ornamenten versierde gebouwen. Slechts een enkele auto viel er te bekennen. De helft van de groep nam hier de trein op weg naar huis. De rest dronk nog wat in het "IJsselpaviljoen" en stapte daarna op het vervoer naar huis. Twee wandelaars gingen terug naar het ABKhuys om nog wat langer te genieten van de veelzijdige omgeving. We legden ongeveer 18 km af.

Dank aan de organisatoren, koks, afwassers en een ieder die het tot een gezellige wandeling heeft gemaakt. Overigens heeft de schrijfster dezes haar stempelkaart van de wandel2daagse (13 natuurvriendenhuizen) vol en gaat nu elders wandelen. Wie wil deze creatieve (corvee)taak - de verslaggeving van de wandel2daagse voortzetten? (psst, je hoeft dan niet te koken of af te wassen)

Ajuus. Frey

